

394709

1974. AUG. 8.

Esti Hirlap

KIFIZETŐDŐ MESTERSÉG VOLT**DUNA-VIZET VEGYENEK...**

Ismert, jellegzetes alakja volt a régi pesti utcának a *Duna-vizes ember*. Szarmaras kordéja mellett bandukolt a Belváros sikátoráiban, be-belépett a kapuk alá, s hangosan kínálta áruját. A hívásra leemelte a puttonyt, s vitte föl hamisítatlan Duna-vízzel telt terhét a kacskarिंगós csigalépcsőkön.

A legnépszerűbb Duna-vizes familia *utolsó* leszármazottja, *Pettenhoffer Adolf*, nemrég halt meg. Öreg napjaiban még elmesélte élményeit a régi Pest hétköznapjait rögzítő

krónikásoknak. Elmondta, hogy a Duna-víz árusítása *kifizetődő mesterség volt*: egy-egy puttony alapára három krajcár, s ahány emelet, annyi további krajcárt számoltak fel. A Duna-vizes ember szolgálatait még akkor is igénybe vették, amikor a városban már sok kutat fúrtak, mert azok vize salétromos, mosásra, főzésre kevésbé volt alkalmas. Még a vízvezetékek elterjedése után is *sokan hűségesekek maradtak* a Duna-vizeshez. A folyó vizében jól habzott a szappan és *gyorsan főtt a bab, a borsó*.